

quidem ab ejus causis primis. Cur eductis his aquis acceleratur gangraena partis prius innatantis? Cur educta subito ex Thorace, vel abdomine, hac aqua, mors, aut animi deliquium summum? Cur tanta in hydropticis fitis? & quid illa notat? Cur acida saepe adeo in hoc morbo profunt? Cur eductis per evacuantia valida plurimis simul aquis tumor abdominalis idem, vel & major videtur? opio autem dato subsidet? Cur fasciae hic tanti usus? & quo usque?

P O D A G R A,

1254. Podagra vocatur dolens admodum aegritudo circa ligamenta ossium pedis, & circa juncturas horum, vere & autumno maxime revertens.

1255. Qui, semper idem, quacunque demum causa ortus, ubi naturae suae decursum non turbatum absolvit. sequi solet aetatem matura majorem triginta, & plurimum, annorum; sexum virilem: ingenium acutum, hujus exercitia durissima & protracta, maxime nocturna; victum opiparum; vina acidula, alba, potum generosum, copiosumque, maxime noctu; Venerem praematuram nimis cultam; Corpus magnum, crassum, plenum; acido-

X 3

rum

rum usum nimium; pedes sudantes subito refrigeratos, in humidis caligis sudantes; hinc venatum, equitationem in frigore; haereditatem in seros nepotes, per parentem saepe nondum podagricum, sed tantum labe genitali damnosum genitae proli; contagium.

1256. Tempus, aetas, & reliqua vice causae fungentia, (1255) tum & phaenomena, initium, progressus, effectus, finis hujus morbi, simul comprehensa, causas medicas hujus mali demonstrant.

1257. Repetitos enim ejus, latentis diu, in semine nondum germinante, paroxysmos praecedit cruditas, ructus, gravitas, torpor flatulentus, alvus adstrictior, febricula, sudor pedum solitus interceptus, horum varices, anni tempestas, mutatio coeli.

1258. Accelerat, & inexpectatos accersit vitium quodcumque admissum in sex rebus non naturalibus, unde cruditas oritur; hinc venus immoderata; lucubratio; pergraecatio; asparagorum, lardi & similibus comestio; defatigatio; animi affectus; purgatio medica alvi sola; aer humidus, frigidus, procellosus; haec adeo podagricis inimica.

1259. Locus, quem primo, quem regularis aggreditur, semper pes; hujusque
illae

illae inprimis partes, quas difficillime suum pervadit liquidum; ut periosteae, tendines, nervos, membranas, ligamenta; quae a corde remotiores; & maxime pressae.

1260. His (1259.) demum obstructione, infarctu, tumore occlusis; vel materia morbi quacunque vi dispersa in alia loca, alias aggreditur partes, ita tamen, ut eadem ibidem loca, easdem partes, obsideat. (1259.)

1261. Dolor adest tensivus, dilacerans, coarctans, increscens sensim, decrescens iterum, cum madore, rubore, tumore; finitus diaphoresi, fotu lecti, pruritu, desquamatione, vel abeuns in cretam, calcemve, vasa rumpentem, articulorum vincula, formam, mosum, usum privantem.

1262. Ex quibus cunctis liquet, Causam proximam hujus mali esse vitiatam indolem minimorum, adeoque nervosorum, vasculorum in corpore; tum etiam liquidi, quod nervosas partes alluit.

1263. Et quidem liquidum peccans hic acrimonia, & majore tenacitate; solidum nimia vasculorum angustia, & rigiditate.

1264. Unde in locis a cerebro remotissimis, motui maxime resistentibus ob soliditatem, duritiem, exercitium, pondus

dum incumbens, primo se manifestat.

1265. Ejus vitii autem (1262. 1263.) origo proxima in indigestione viscerum, non attenuantium, assimilantiumque satis assumpta in indolem requisitam in liquido nervoso, id est ultimae elaborationis ultimo effectu, spiritui vitae, & radicali seminis proliferi materiae, hinc se innectit clanculum.

1266. Cujus (1265.) ratio iterum deducitur ex causis remotis. (1255. 1258.)

1267. Supponit itaque omnes fere actionum vitiatas functiones ad producendum hoc malum, (1265.) & quidem vitio in majoribus vasis, liquidisve vix sensibili.

1268. Adeoque curatio impossibilis, nisi per medicamenta, quae integre haec vitia emendare queant, & subtilissimum peccans rite corrigant. Unde incurabilis fere hactenus habita, nisi paucis Empiricis.

1269. Haereditaria, & tophacea, curatu omnium difficillimae.

1270. Ex iisdem deducitur, Venae functionem non attingere mali materiam, sedem, causam: prodesse tamen aliquando casu, revellendo parum, & vires urgentes minuendo. (1257.)

1271. Neque purgationem per superiora,

ra, inferiorave tantum praestare, quantum vulgo sperari solet; excitare saepe tumultum liquidi nervosi, subducere liquidiora, labefactare virtutem expellentem.

1272. Sudorifera ex arte instituta plus proficere.

1273. Nihil autem in hoc morbo damnosius, quam impedire materiae podagricae jam adultae, (1263.) nec alio modo tutoeductae, vel correctae, defluxum ad sua loca, (1259. 1260.) maxime quidem dolentia, minime tamen periculosa. Tum enim retenta apoplexias, paralyses, deliria, debilitates, sopores, tremores, convulsiones universales, si in cerebrum introivit; asthma, tussim, suffocationem, si in pulmones; pleuritidem saevam convulsivam, si in intercostalia & pleuram; nauseas, anxietates, vomitus, ructus, tormina, spasmos viscerum, si in viscera abdominalia; & ita incredibile quot morbos creat, saepe subito lethales: quos frustra exquisitissimo remedio, vel methodo, fonte ignorato, tractes: nec enim cedunt, nisi podagrae recenti paroxysmo, eoque saevo, resuscitato. Contingit id damni ex applicatione incauto narcoticorum, refrigerantium, constringentium, incrassantium; vel ex omni remedio debilitante, evacuantem, rursus revellente, suffocante; hinc

X §

missio

missio sanguinis, purgatio sursum, deorsumve, Emplastra, Cataplasmata modo dicta, opiata omnia, id efficiunt; ut & spontanea senii decrepiti debilitate ingruente; vel partibus omnibus extremis ita obstructis, exsiccatis, corruptis, destructis, ut mala materies per eas amplius ire nequeat: hinc liquet quae, quibus cum symptomatibus, & cur, podagricis, ex hoc morbo, mors.

1274. Proinde Curatio, quam contemplatio mali, & experientia commendavit, absolvitur 1. restitutione vigoris in visceribus perditis. (1265.) 2. ablatione liquidi jam corrupti fluentis in vasis, vel stagnantis ad loca. (1262. 1263.)

1275. Ad primum (1274.) spectat α . Usus plantarum aromaticorum, amararum, antiscorbuticarum, maxime si per se usurpentur solo melle exceptae, β . usus salium lixiviosorum fixorum saepe iterata, parva dosi, diu continuata, assumtorum. γ . Tum cibi, potusque nutrientes, facile digerendi, leves. δ . Exercitio magno, continuato, equitationis in aere puro, tum frictionibus, motibusque partium saepe iteratis. ϵ . Somno maturo, longo.

1276. Ad alterum. (1274.) Usus con-
ducit. 1. salis cujuscumque volatilis parva
dosi diu assumti, mane ante quam quis sur-
gat,

gat, cum largo haustu decocti cujusdam lenis, sudorisque, vel madoris, expressione levi per horam. 2. frictio calida, cum linteis siccis, partium. 3. Usus purgantis serosi, una cum mercurialibus acuti, & addito circa vesperam potu opiato sedante.

1277. Quibus equidem remediis, & curandi methodo, multum saepe proficitur, etiam in tophacea.

1278. Ad summam doloris in loco faevitiem temperandam, urgente summa necessitate, Opiatis internis, copioso feri lactis, simili-ve, potu calido, externis emollientibus, Anodynis, Calidis, quin verberatione cum urticis, inunctione balsami sulphuris Terebinthinati, inustione cum Lino, utendum saepe est.

1279. Caeterum non aliter usurpanda, quin summopere metuatur citior induratio loci affecti, mobilitatisque jactura.

1280. Maximum vero cuique remedium, quod oppositum illi causae, unde originem duxerat morbus. (1255. 1258.)

1281. Si autem materiae podagricae introversa signa adsint, (1273.) sine ulla mora tentanda est ejus expulsio in juncturas: ergo statim applicentur femoribus larga vesicatoria; locis, dolere assuetis, fomenta aromatica salina tepida; fiat de-
ambu-

ambulatio, vel motus magnus in rheda; sumatur larga copia decocti alicujus aromatici sudoriferi, vel, hoc non juvante, vini rhenani generosi; his dein factis, dolore incipiente, in calidum lectum repositus, & opertus, sudet.

1282. Quae si quis omnia consideret, videt difficultatem summam curandi hujus morbi: tum rationem, cur in renovantibus hujus medelam quaesiverint summi & Medici & Chemicis? cur Lac, & quousque sanet? an sit acor specificus cruore conceptus mater podagrae? quae sit ratio nodi, tophi, cretae, podagricorum? Cur miserrima sit, quae sine tumore, podagra? cur mitior tumens? cur dolor tandem desinat in podagricis; cur, quamdiu dirissimus dolor in paroxysmis, serena, eaque longa, intervalla sint? Cur cessante doloris saevitie, dein vix unquam integre liber sit aeger? an ullum absorbens alcalinum specificum sit, quod podagram radicitus extirpet? Cur Machina Statica Sanctorii summa directrix & index futurorum, & faciendorum in podagra? Caeterum podagra, spiritui vitae inhaerens, in humore articulorum tenuissimo, & in semine ipso, tantum se prodit violentis effectibus.

MOR-